SPORTUL ROMÂNESC PE CALEA UNUI CONTINUU PROGRES

(Urmare din pag. 1)

be atletice sînt tocmai consecinţa slabului nivel al competiţiilor interne, a unui volum de muncă nesatisfăcător la antrenamente, al lipsei de continuitate în acţiunea de selecţie şi pregătire a elementelor tinere. Concluzia este valabilă pentru toate ramurile sportive rămase în urmă, deşi fiecare dintre ele prezintă, fără îndoială, aspecte specifice, de care trebuie să se ţină seama în elaborarea măsurilor de viitor. Iată de ce se consideră că în locul discuţiilor sterile dintre tehnicienii de la baschet, volei, ciclism, înot, atletism şi alte ramuri de sport, activiştii şi antrenorii din federaţii, cluburi şi asociaţii sportive trebuie să treacă la aplicarea în practică a cunoştinţelor şi experienţei dobîndite pînă în prezent şi să ia exemplul celor de la scrimă, lupte, caiac-canoe, handbal, box şi din alte sporturi, care au realizat prin muncă perseverentă performanţe valoroase.

Un capitol special a fost rezervat, în raport, muncii desfăşurate de federaţiile pe ramuri de sport, organe tehnice ale C.N.E.F.S. Se precizează că în această direcţie s-au elaborat măsuri pentru întărirea rolului şi prestigiului federaţiilor, PRIN ADOPTAREA STATUTELOR ŞI REGULAMENTELOR PROPRII, PRIN CREŞTEREA AUTONOMIEI ÎN EXECUTAREA BUGETELOR, A CALENDARULUI COMPETIŢIONAL, ÎN SELECŢIONAREA ŞI INSTRUIREA LOTURILOR REPUBLICANE. Cu toate acestea, în munca federaţiilor continuă să persiste deficienţe care ar trebui să dispară o dată cu mărirea atribuţiilor acestor organe. Se apreciază astfel că ar fi bine ca, în viitor, federaţiile să se ocupe mai intens de îndrumarea de specialitate a secţiilor din cluburi sau asociaţii şi a comisiilor judeţene, de dezvoltarea ramurii respective, de sprijinirea şi urmărirea atentă a desfăşurării campionatelor.

Discutîndu-se despre modul în care s-a organizat activitatea în cluburi se apreciază, ca un fapt pozitiv, că a crescut numărul sportivilor fruntaşi formaţi în provincie, loturile republicane primind, în anul 1969, 700 de seniori şi juniori din diferite judeţe ale ţării.

Analizînd însă mai atent relaţia dintre investiţiile făcute, numărul de cadre, baza materială şi rezultatele concretizate în numărul sportivilor, valoarea şi perspectivele acestora, se constată INSUFICIENŢE ATÎT CANTITATIVE, CÎT ŞI CALITATIVE. De pildă, nu poate fi considerat satisfăcător faptul că doar 12 cluburi au furnizat sportivi loturilor olimpice. Pe de altă parte, numărul sportivilor nominalizaţi, în fond al celor cuprinşi într-o activitate de pregătire sistematică, cu premise de dezvoltare în viitor, se menţine scăzut.

Aceste situaţii nesatisfăcătoare SE DATORESC REALIZĂRII LA UN NIVEL MEDIOCRU ŞI INCOMPATIBIL CU EXIGENŢELE SPORTULUI DE PERFORMANŢĂ A ANTRENAMENTELOR, RUTINEI ŞI LIPSEI DE INTERES FAŢĂ DE INTRODUCEREA METODELOR DE LUCRU MODERNE, LIPSEI DE EDUCAŢIE A UNOR ANTRENORI ŞI SPORTIVI.

Aşa se explică de ce foarte mulţi sportivi fruntaşi se prezintă la loturi cu o pregătire sumară, cu lacune de ordin fizic îngrijorătoare, considerînd — total greşit — că ei se pot reface din punct de vedere al instruirii în perioadele de antrenament în cadrul loturilor naţionale.

Tot din aceste cauze se irosesc fonduri importante cu secţii care de ani de zile contribuie cu prea puţin la dezvoltarea sportului nostru de performanţă, aşa cum este cazul secţiilor de volei, baschet, atletism şi nataţie de la cluburile Progresul şi Rapid din Bucureşti, Crişul Oradea, Farul Constanţa, Mureşul Tg. Mureş, Politehnica Timişoara, Universitatea Cluj sau clubul sportiv din Iaşi.

Trebuie să se reţină de toţi cei ce răspund de sportul de performanţă — s-a subliniat în raport — că sarcinile noastre şi nivelul întrecerilor de la Jocurile Olimpice din 1972 VOR FI MAI MARI DECÎT ÎN PERIOADELE ANTERIOARE. Faptul că această ediţie are loc în Europa măreşte accesibilitatea competiţională pentru multe ţări de pe continentul nostru şi din Africa, ceea ce ridică acut problema apariţiei unor adversari mai numeroşi şi mai redutabili.

Referitor la baza materială, raportul arată cifric situaţia realizării fondurilor de investiţii, precizînd că ele AU CRESCUT SIMŢITOR FAŢĂ DE PERIOADA ANTERIOARĂ. La realizarea construcţiilor şi amenajărilor sportive — în afara sumelor alocate din bugetul de stat — un aport apreciabil l-a dat Consiliul General al U.G.S.R.

Prin investiţiile făcute, un număr de oraşe beneficiază în prezent de baze moderne, utile deopotrivă activităţii sportive de masă, ca şi pregătirii sportivilor de performanţă. Dar sînt încă multe judeţe, oraşe, localităţi, şcoli şi universităţi în care slaba activitate pe plan sportiv se explică, în primul rînd, prin lipsa de preocupare faţă de crearea şi dezvoltarea condiţiilor materiale indispensabile organizării antrenamentelor şi competiţiilor de tot felul.

La aceasta ar mai putea fi adăugate şi alte lipsuri care determină ca baza materială a mişcării sportive să nu se dezvolte pe măsura eforturilor făcute.

Întîlnim încă uneori, este adevărat la o scară mai redusă faţă de alţi ani, fenomenul dezafectării fără recuperare şi împotriva legalităţii a unor terenuri şi instalaţii sportive, precum şi pe cel al deteriorării unor baze de acest gen ai căror proprietari nu mai fac de loc eforturi pentru a le menţine într-o stare normală de folosinţă.

În perioada care urmează trebuie ca eforturile să se îndrepte spre realizarea integrală a investiţiilor prevăzute în planul pe anul 1970, CARE ÎNSUMEAZĂ 49 MILIOANE LEI, din care 28 milioane lei reprezintă construcţii-montaj. Acest plan prevede: terminarea sălii de atletism, a bazinelor de înot şi sărituri de la complexul sportiv „23 August" din Bucureşti, a sălii de sport cu 2 000 locuri din Ploieşti, a bazinului acoperit de înot din Brăila şi a sălii de sport cu 1 000 locuri din Piteşti. Vor continua, totodată, lucrările la patinoarul artificial din Miercurea Ciuc şi la sala de sport cu 2 000 locuri din Iaşi, ambele cu termen de dare în folosinţă în anul 1971.

De asemenea, în 1970 se vor realiza instalaţia de iluminat la stadionul „23 August" din Bucureşti, precum şi unele extinderi şi reparaţii capitale la diferite baze sportive. Se prevede să se introducă în planul pe anul 1970 începerea lucrărilor la sala de sport cu 12 000 locuri din Bucureşti, şi la sala de tenis de la Ştrandul Tineretului.

S-a vorbit, în continuare, pe larg despre cercetarea ştiinţifică, despre pregătirea cadrelor, relaţiile internaţionale şi activitatea de propagandă, domenii în care au fost analizate lipsurile ce se mai manifestă încă şi au fost arătate căile de urmat în viitor.

Partea finală a raportului a cuprins o analiză critică a muncii Biroului C.N.E.F.S., după care au fost exprimate angajamentele mişcării sportive, dorinţa tuturor activiştilor, tehnicienilor şi sportivilor de a contribui deplin la creşterea eficienţei exerciţiilor fizice în formarea noilor generaţii, la întărirea sănătăţii maselor, la ridicarea prestigiului sportiv al patriei noastre.

„Priza toc" a formaţiei iugoslave: Mirijana Resler

REÎNTÎLNIRE CU CÎTEVA DINTRE VEDETELE EUROPENE

(Urmare din pag. 1)

ca, în prezenţa publicului favorit şi a tuturor tehnicienilor noştri, să demonstreze că participarea unora dintre ei la campionatele continentale ar mai putea fi luată în discuţie. Pînă în aprilie mai sînt aproape două luni de pregătiri şi de verificare, perioadă cînd mai pot fi etalate calităţi care să le faciliteze prezenţa la cea mai importantă competiţie internaţională a anului. Un stimulent care poate acţiona pozitiv asupra evoluţiilor lui Giurgiucă şi a colegilor lui de aceeaşi vîrstă sau mai tineri. Oricum, spectatorii noştri aşteaptă de la actualul eşalon al tenisului de masă românesc, avînd ca protagonistă pe admirabila maestră a paletei, Maria Alexandru, comportări remarcabile.

★

Ieri, la Floreasca a fost o adevărată repetiţie generală a întrecerilor de azi. Toate cele şase mese au fost în permanenţă solicitate, antrenamentului de două ore al echipelor României urmîndu-i cel al oaspeţilor. Un amănunt interesant: deşi formaţiile Ungariei, Poloniei, Iugoslaviei şi Cehoslovaciei au sosit în Capitală cu mari întîrzieri, datorită vremii nefavorabile, totuşi ele s-au prezentat în corpore la sală — împreună cu jucătorii sovietici (aflaţi de luni la Bucureşti) — pentru a lua un prim contact cu locul de concurs. Au lipsit doar jucătorii din R. D. Germană, care au ajuns abia seara.

Aici am avut ocazia să auzim două opinii dinaintea concursului, aparţinînd antrenorului iugoslav, Duşan Osmanagici şi maestrei emerite a sportului, Maria Alexandru.

Campioana ţării noastre este de părere că: „Actuala ediţie a internaţionalelor de la Bucureşti, fără a reuni toate numele prestigioase ale tenisului de masă european, are cîteva numere de atracţie. Mă gîndesc la cele două campioane continentale, Ilona Vostova (senioare) şi Carmen Crişan (junioare), precum şi la Stanek, Korpa şi Amelin, aflaţi în primul pluton al paletelor masculine din Europa. Şi nu se ştie dacă şi dintre ceilalţi nu va apărea vreo surpriză. Cît priveşte pe colegii mei de echipă, concursul va constitui o bună verificare a potenţialului nostru în vederea europenelor de la Moscova. Şi noi sperăm că evoluţia noastră va satisface".

Duşan Osmanagici: „Competiţia, fără a fi deosebit de dură, reprezintă pentru jucătorii noştri un bun mijloc de rulare şi verificare, ca de altfel şi internaţionalele R. F. a Germaniei şi Angliei, care, împreună, ne vor da prilejul să definitivăm echipa iugoslavă pentru Moscova. Despre concurs pot spune că probele feminine sînt echilibrate şi la o cotă valorică mai ridicată, dar noi ne mulţumim cu faptul că avem primele şanse la întrecerile masculine".

TELEcronica

Alain Deloni şi Michel Simoni

Repede — pînă nu vine hocheiul de care mă tem tare după cele văzute în repriza cu Ceske Budejovice, pînă nu se întorc băieţii din Brazilia de care nu mă mai tem dar nici nu ştiu mare lucru şi atunci de ce să-mi dau cu presupusul? — repede, să punem la punct problema problemelor că după aceea n-o să mai avem timp. Uite ce e: vine o scrisoare pe adresa „redactorului-şef personal", scrisoare bătută la maşină ca să nu ştim ale cui sînt caligrafia dar mai ales ortografia şi româneasca respectivă. Semnătura sună aşa: „Telespectator (obiectiv, nu ca) Belphegor". De ce e dînsul telespectator obiectiv iar eu...? Foarte simplu: „mă refer la faptul că căutaţi să-l susţineţi pe acest scîrbos de"... „boşorogul ăla chelos şi guşat de care la toată lumea îi e silă, cu figura lui imposibilă, de speriat copiii"... Şi mai departe: „...Cînd apar băieţi plăcuţi ca... e o plăcere să priveşti şi să asculţi... mă apucă boala cînd văd că-l susţineţi pe maimuţoiul ăla!". În concluzie: „Personal, eu zic că rubrica e bună în ideile care le susţine. Şi eu sînt de acord cu criticile aduse şi sugestiile... sper că nu veţi face din această rubrică un prilej de a vă servi prietenii şi a le reface reclamă, mai ales pe degeaba" *(subl. mea). Cutremurătoare în acest text nu sînt „descrierile de natură" şi nici ura faţă de persoană, nu — astea-s flori la ureche. Cutremurătoare este concepţia despre obiectivitate. Dînsul se poate lăuda că e obiectiv fiindcă nu-i place chipul lui X. Nu contează pentru dînsul dacă X e priceput, competent, inteligent. Dînsului nu-i place mutra şi atunci, dă-i la cap cu toată obiectivitatea! Dreptul de a eticheta sumar, dreptul de a nu dovedi nimic ci de a urla: „mie nu-mi place X, daţi-l afară!", dreptul de a socoti propriul urlet o analiză profundă, dreptul de a-i socoti dacă nu idioţi, cel puţin amici cu „boşorogul" pe toţi aceia care apreciază calităţile „maimuţoiului" — toate aceste drepturi luate cu japca se numesc obiectivitate! Nouă — celor care nu ne-a trecut prin cap să împărţim comentatorii sportivi în Deloni sau Michel Simoni transformînd studioul într-un institut de frumuseţe sau un concurs pentru alegerea lui „Mister Univers" — nouă nu ne rămîne, deci, decît să fim hidoşi, subiectivi, agenţi publicitari odioşi, într-un cuvînt: prieteni cu... Căci la baza obiectivităţii dumnealui — şi aici e miezul concepţiei — stă convingerea oarbă că noi avem mari interese la X iar X are mari pile la noi. Subiectivitatea noastră — în mintea aceea obiectivă — nu poate fi altceva decît o afacere „prietenească" pusă la cale cu X într-un lung chiolhan, cu femei şi lăutari alături. Subiectivitatea noastră nu poate fi pură şi dezinteresată — la asta nu avem dreptul. În schimb dînsul — înjurînd de mama focului, avînd „mare boală" pe X — e pur, dezinteresat, adică obiectiv! Perfect.*

Ce se poate răspunde? Problema e prea acută şi depăşeşte cronica T.V. pentru a ne permite să n-o observăm. Problema circulă şi pe stadioane, şi în birouri, şi în uzine, şi în lumea filmului... Să spun mai întîi că niciodată această rubrică n-a servit cuiva de reclamă. Să spun, după aceea, că niciodată aprecierile de aici — mai drepte, mai strîmbe — nu au fost afectate de cafelele negre băute cu x, y, z de la Telesport. Să mai spun că nu cunosc şi nu sînt prieten — şi am ţinut chiar să nu fiu prieten, ştiind cum e lumea... — cu celelalte litere din lumea comentatorilor. Să adaug că niciodată n-am avut iluzia şi ambiţia de a fi „obiectiv". E o mare iluzie că spectatorii şi cititorii fiind mulţi, sînt, totodată, şi obiectivi — iar cronicarul, fiind singur, e subiectiv — prin urmare nedrept, interesat şi meschin. Cei mulţi pot fi şi ei nedrepţi, cel singur — în subiectivitatea sa — poate ajunge la nobleţea adevărului. Şi invers. De altfel, toţi cei care privim seară de seară spectacolul lumii şi telesportul sîntem subiectivi, avem prieteni, simpatii, antipatii, idei şi „interese". Toţi sîntem cronicari. Problema e în ce măsură „cronicile" subiective ale fiecăruia se întîlnesc (sau nu) cu subiectivităţile celorlalţi. Fenomenul e atît de delicat, atît de misterios, atît de omenesc încît ar trebui să excludem cu desăvîrşire din cadrul lui înjurătura, suspiciunea, ameninţarea cu forţa şi mai ales vanitatea deşartă a „obiectivităţii".

BELPHEGOR

SÎMBĂTĂ ÎN SALA DINAMO: CUŢOV ŞI PĂPĂLĂU, FAŢĂ ÎN FAŢĂ

● În cursul zilei de ieri a fost definitivat programul reuniunii de box ce va avea loc sîmbătă, de la orele 18,30 în sala Dinamo: *juniori* — cat. 45 kg.: Nicolae Teodorescu (Dinamo) — Marin Botea (Voinţa), 48 kg.: Tudor Chirilă (Dinamo) — Nicolae Simion (Voinţa), 63,5 kg: Sandu Mihalcea (Dinamo) — Augustin Iacob (Voinţa). *Seniori* — cat. 48 kg: Dinu Giugea (Dinamo) — Marin Lumezeanu sau Vasile Drăgan (Steaua), 54 kg: Ştefan Hîrşu (Dinamo) — Mircea Toni (Chimia Or. Gh. Gheorghiu-Dej), 57 kg: Constantin Buzuliuc (Steaua) — Octavian Amăzăroaie (Chimia Or. Gh. Gheorghiu-Dej), 63,5 kg: *Calistrat Cuţov — Nicolae Păpălău* (ambii Dinamo), 67 kg: Dumitru Precup (Dinamo) — Ion Melinte (Steaua), 81 kg: Marin Constantinescu (Dinamo) — Petre Cojocaru (Rapid).

● O altă gală pugilistică de mare atracţie va avea loc astă-seară, pe ringul din Constanţa. Steaua, echipă din care fac parte doi campioni ai Europei (C. Ciucă şi A. Dumitrescu) va înfrunta ambiţioasa formaţie constănţeană, Farul. Patru întîlniri se vor desfăşura pe distanţa de cinci reprize a două minute.

Duminică, la ora 10 va avea loc la clubul Griviţa Roşie o reuniune pugilistică în cadrul căreia vor evolua unii dintre boxerii bucureşteni ce vor lua startul, în curînd, în campionatele republicane. Iată cîteva „perechi": I. Adam (Progresul) — T. Grădinaru (CPMB), M. Celincă (Electromagnetica) — L. Nicolaescu (Steaua), D. Stănescu — Al. Preda (ambii de la Griviţa Roşie).

PUIU NICOLAE

Ieri dimineaţă s-a stins din viaţă, la 35 de ani, maestrul sportului Puiu Nicolae, unul dintre sportivii care a apărat cu cinste, ani de-a rîndul, culorile ţării în marile întreceri internaţionale de box. De patru ori campion al României, Puiu Nicolae a fost un exemplu de modestie, de conştiinciozitate, de abnegaţie, fiind iubit şi apreciat de amatorii boxului de la noi şi de peste hotare. El lasă o amintire neştearsă celor care i-au urmărit bogata sa activitate sportivă de-a lungul ultimilor 20 de ani.

Înmormîntarea va avea loc sîmbătă, 7 februarie a.c., la cimitirul Reînvierea.

AZI, ULTIMA ZI PENTRU TRAGEREA LOTO

Aşa cum s-a anunţat, începînd cu tragerea Loto de mîine se aplică săptămînal o nouă formulă tehnică, menită să acorde importante avantaje participanţilor. Iată cîteva din aceste avantaje:

— La tragerile obişnuite participanţii pot cîştiga în afară de premiile în bani (cum se cîştiga anterior), autoturisme şi excursii în străinătate.

Autoturismele care se atribuie săptămînal sînt: Dacia 1100, Moskvici 408, Skoda 1000 M.B. — la alegerea participantului şi excursii în U.R.S.S. şi Cuba.

— S-a mărit cifra numerelor care se extrag: la extragerea a II-a 7 numere din 81 numere rămase în urnă.

— Se cîştigă şi cu 3 numere din toate cele 16 extrase, indiferent ordinea extragerii (adică cu 2 numere din extragerea I şi un număr din extragerea a II-a sau cu un număr din extragerea I şi cu 2 numere din extragerea a II-a.

— Se poate participa cu bilete de 2 lei varianta — pentru extragerea I — şi cu bilete de 5 lei varianta — pentru extragerile I şi a II-a.

Biletele cu 5 lei varianta vă oferă cele mai mari şanse de cîştig. Azi este ultima zi pentru procurarea biletelor la tragerea de mîine, la care se aplică o nouă formulă tehnică. În mod cert va creşte numărul cîştigătorilor. Ce-ar fi dacă aţi încerca şi dv.?

PRONOEXPRES

Numerele extrase la concursul nr. 6 din 4 februarie 1970:

Extragerea I:
26 17 11 40 31 39
Fond de premii: 404 168 lei.
Extragerea a II-a:
37 25 29 13 5 43 1
Fond de premii: 345 607 lei.

Plata premiilor la acest concurs se va face astfel:

— **În Capitală:** începînd de la 12 februarie pînă la 22 martie 1970 inclusiv.

— **În provincie:** începînd de la 15 februarie pînă la 22 martie 1970 inclusiv.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 29 IANUARIE 1970:

Extragerea I: Categ. I: 1 variantă a 69.487 lei; a II-a: 8,45 a 12.335 lei; a III-a: 119,45 a 1.163 lei; a IV-a: 313,80 a 554 lei; a V-a: 743,95 a 280 lei.

Extragerea a II-a: Categ. A: 2,55 variante a 34.678 lei; Categ. B: 1,90 a 34.678 lei; Categ. C: 9,90 a 7.794 lei; Categ. D.: 1283,55 a 100 lei.

Cîştigător la categ. I, extragerea I — ANTAL MIKLOS din Sf. Gheorghe, judeţul Covasna.

CENTURI ALE MĂIESTRIEI SPORTIVE

Cu ocazia recentei conferinţe a Comitetului federaţiei de judo, unui număr de antrenori, arbitri şi instructori de judo li s-a acordat centura neagră (ce indică categoria maeştri) danul (gradul măestriei sportive) 3, 2 şi 1.

Astfel, pentru buna activitate desfăşurată în cadrul loturilor de seniori şi juniori, antrenorii Constantin Bogdan, Gheorghe Donciu şi Ovidiu Bucur au primit centura neagră, danul 3. Centura neagră, danul 2, a fost atribuită arbitrului Radu Gruia care, în cadrul „Cupei speranţelor olimpice" de la Berlin, a condus 83 la sută din numărul partidelor şi a dirijat, la centru, trei finale, distingîndu-se prin autoritate şi competenţă.

Un alt număr de 23 de antrenori şi instructori au primit centura neagră, danul 1.

Rafira Fiţa (dreapta) în timpul unei ore de anatomie — Foto: Aurel NEAGU

Discuţie — despre München — în recreaţia mare

În octombrie 1967, cînd la concursul de admitere la Liceul 4 (cu program de educaţie fizică) din Galaţi, una dintre candidate sărise 4,60 m la lungime, profesoara Ştefania Constantin a spus colegilor de cancelarie că descoperise în Rafira Fiţa (autoarea acestui rezultat) un adevărat filon de aur pentru atletism. Profesoara avea în vedere faptul că eleva obţinuse aceşti 4,60 m, fără nici o pregătire de specialitate prealabilă, şi era convinsă că printr-un antrenament metodic, printr-o pregătire complexă, Rafira ar fi putut ajunge, în scurtă vreme, în rîndul elitei săritoarelor noastre.

După o iarnă de pregătire, în care s-a pornit, cum era şi firesc, de la A, în primăvara lui '68 au avut loc primele verificări, în curse variind între 60 şi 300 de metri. O nouă surpriză pentru Ştefania Constantin: „săritoarea" Rafira Fiţa a arătat nebănuite calităţi de alergătoare, obţinînd 45,8 s pe 300 m şi întrecînd-o lejer pe cea mai bună semifondistă a şcolii.

Revelaţia acestui rezultat şi uşurinţa cu care fusese realizat au decis-o imediat pe profesoară să-i modifice structural planul de pregătire. Că nu s-a înşelat procedînd astfel, a dovedit-o performanţa primului start oficial pe 400 m al Rafirei Fiţa şi evoluţia ulterioară a rezultatelor acestei atlete. Aşadar: primul concurs — 59,1 s, apoi cîştigătoarea etapei judeţene a Crosului Tineretului şi primul loc în finala pe ţară, la Bucureşti, a acestei importante competiţii de masă.

La puţină vreme, Rafira Fiţa şi-a făcut debutul internaţional, fiind selecţionată în delegaţia atleţilor care au participat la Festivalul tineretului şi studenţilor de la Sofia. Şi de data aceasta, eleva din Galaţi a obţinut un frumos succes, CÎŞTIGÎND PROBA DE CROS ŞI ATRĂGÎND ATENŢIA SPECIALIŞTILOR ASUPRA POSIBILITĂŢILOR EI REMARCABILE.

Pînă la încheierea sezonului competiţional, Rafira Fiţa se mai evidenţiază în diferitele concursuri cu caracter republican şi figurează în bilanţul anului 1968 cu 2:12,8 pe 800 m.

Cu experienţa acumulată în anul debutului competiţional al elevei sale, profesoara Ştefania Constantin porneşte la o muncă şi mai intensă, mai ales că atleta se dovedeşte nu numai foarte receptivă, dar şi — investigaţiile medicale o arată — cu un organism care poate răspunde în bune condiţiuni unor solicitări maxime.

Anul 1969 a marcat noi succese pentru Rafira Fiţa, între care excelente performanţe pe 800 m (2:07,7, la meciul de juniori R.S.S. Ucraineană — România, la Odesa) 400 m (57,3 s) şi 1 500 m (4:29,7) şi titlul de campioană republicană de junioare la cros.

Zilele trecute am întîlnit-o, pe eleva gălăţeancă, în recreaţia mare la liceul său. În bluza bleu şi sarafanul bleumarin de uniformă, mai emoţionată decît la startul unui mare concurs, aproape că n-am mai recunoscut-o pe atleta de care profesoara Ştefania Constantin, şi nu numai ea, îşi leagă atîtea speranţe pentru acest sezon şi pentru cele următoare ce vor veni pînă la Olimpiada de la München.

— Am un mare regret, spune Rafira Fiţa, acela că în acest sezon, în care împlinesc 19 ani, potrivit regulamentelor, nu voi putea lua parte la două mari competiţii, în premieră, pentru juniori: „Balcaniada" de la Atena şi „europenele" de la Paris. Mă consolez însă cu gîndul că-mi rămîn multe alte concursuri care să-mi permită să realizez ceea ce mi-am propus.

Întrebată asupra obiectivelor de performanţă pentru 1970, atleta se fisticeşte, se roşeşte şi rămîne pe gînduri... Antrenoarea intervine: „Ştiţi, Rafira este extrem de timidă şi vorbind despre obiectivele acestui an, n-ar vrea să fie considerată cumva ca lipsită de modestie. În planul ei de pregătire pentru 1970 am avut în vedere acele mijloace care o pot conduce spre 2:06,5 pe 800 m şi 4:24,0 pe 1 500 m, spre un loc fruntaş în clasamentul Crosului Balcanic din martie, de la Bucureşti. Pentru acestea, de la 1 decembrie desfăşurăm o muncă foarte serioasă, antrenamentele zilnice avînd loc mai mult în aer liber. Şi cum merg lucrurile pînă acum sînt convinsă că eleva mea îşi va îndeplini integral aceste obiective, împreună cu îndatoririle şcolare. ŢELUL EI, sau mai bine zis — ţelul nostru, ESTE PARTICIPAREA CU SUCCES LA J. O. DIN 1972, CÎND RAFIRA VA AVEA 21 DE ANI".

Am frunzărit cu interes carnetul de antrenament al tinerei alergătoare şi ne-a surprins mulţimea fotografiilor Ilenei Silai, a tot felul de însemnări şi tăieturi din ziare despre recordmana ţării.

— Ileana Silai este idealul meu sportiv. De cînd am cunoscut-o, m-a impresionat prin seriozitate, prin marea-i putere de muncă, prin dragostea ei pentru atletism. Aş fi foarte fericită dacă la München am concura împreună pentru România.

Romeo VILARA